

عنوان مقاله:

نقش سینمای ایران در تغییر شاخص های توسعه اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه رسانه، دوره 33، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

کرم حبیب پور گتایی - دانشیار گروه جامعه شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه خوارزمی (نویسنده مسئول)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

رسانه ها، و به طور مشخص سینما، از عاملیت های توسعه گرای هر کشور به حساب می آیند که با توجه به محتوای شان، نقش بالقوه ای در بهبود یا فرسایش شاخص های توسعه اجتماعی آن کشور دارند. بنا به این ضرورت، مطالعه حاضر با روش شناسی کمی، روش پیمایش و تکنیک پرسشنامه، و در چارچوب دو نظریه الگوسازی و انتظارات اجتماعی، جایگاه سینمای ایران و کم و کیف تاثیرگذاری آن بر شاخص های مورد نظر (از حیث تاثیر مثبت یا منفی) را، بین ۱۲۱۶ نفر از تماشاگران فیلم های سینماهای شهر تهران، مورد آزمون تجربی قرار داده است. یافته ها نشان داد که فیلم های سینمای ایران، تاثیر چندان مثبتی روی زندگی تماشاگران نداشته، در عین حال، در تغییر شاخص های توسعه اجتماعی، نقش داشته است. سینمای ایران نقش مثبتی در بهبود شاخص های آگاهی، ارتباطات اجتماعی، مسولیت پذیری، ارزش های جمع گرایانه (عام گرایی، تعهد عام و غیرخواهی)، خانواده گرایی، نگرش به ازدواج، مساوات طلبی و نگرش به برابری جنسیتی داشته و در مقابل، نقش آن در زمینه شاخص های اعتماد عمومی، اعتماد نهادی، انسجام اجتماعی، مشارکت اجتماعی و درگیری مدنی، شهروندسازی، هویت یابی ملی، هویت یابی اجتماعی، جامعه پذیری، قانون گرایی، تصمیم ها و انتخاب ها، نشاط اجتماعی، امید، احساس امنیت اجتماعی، نگرش به فرزندآوری و نگرش به وفاداری زناشویی منفی بوده است. یافته ها دلالت بر این دارند که در چارچوب دو نظریه الگوسازی و انتظارات اجتماعی، سینمای ایران عاملیت نسبی در بهبود شاخص های توسعه اجتماعی در کشور نداشته است.

کلمات کلیدی:

توسعه اجتماعی، رسانه، سینما، سرمایه اجتماعی، امید و نشاط اجتماعی، شهروندسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1598767>

